

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής

N. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

«Οστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Μάρκ. κεφ. ι' ἡ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
'Εφημ. « **Ἀντύπας** »
'Αργοστόλιον.

§§ ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
§§ 'Ετος . . Δραχ. 5.
§§ 'Αλλοδαπῆς Φραγ. 10.
§§ 'Εκδίδ. καθ' 'Εβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ **ΐδέου** μὴ δυναμένων κτείνειν. Ματθ. κεφ. ι'. 28.

ΝΕΟΣ ΓΟΛΓΟΘΑΣ!

« Ἀλφόντε, Νέρων Ἴσπανέ, Ἀλῆ πατσᾶ Ἀλφόντε! ὡς πτώμα ἀπὸ σήμερον τυγχάνω θεωρῶν σε ὡς πτώμα διαμελιθὲν ὑπὸ Θεᾶς τῆς Βόμβας, ὡς νέας Συνειδήσεων ζητοῦντα κατακόμβας. Ἀλφόντε θὰ βογγᾶ γιὰ Σὲ Φερρέρ Φραγκίσκου αἷμα! Φραγκίσκου θύματος Φερρέρ τοῦ Γολγοθᾶ τὸ στέμμα ταχέως θὰ φορέτης Σὺ, ἀλλ' ὡς ληστής Ἑβραῖος, ἐνῶ Φραγκίτκος ὁ Φερρέρ τὸ φέρ' ὡς Ναζωραῖος ».

Ἡ Ἰσπανία στέλλει στρατὸν εἰς τὸ Μαρόκον καὶ ὁ Φερρέρ διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ στρατοῦ ἐκ σοσιαλιστικῶν ἰδεῶν, τὴν δὲ διαμαρτυρίαν του ἐπακολουθοῦσι σκηναὶ τῆς Κοινῆς Γνώμης κατὰ τοῦ Ἐπισήμου! Κράτους.

Ἰδοὺ τὸ μέγα ἐγκλήμα του!

Ὁ Φραγκίσκος Φερρέρ, ὁ καθηγητῆς, ὁ δημοσιογράφος καὶ ἀρχηγὸς τῶν Δημοκρατικῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἱερεξεταστῶν ἢ ὑπὸ τῶν δικαίων δικαστῶν τῆ ἐμπνεύσει τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς ταραχὰς τῆς 26 Ἰουλίου ἐν Ἰσπανίᾳ!

Ὁ Φερρέρ ἐτουφεκίσθη ἔχων τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα τῆς ἐκτελέσεως καὶ μετ' ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, ὅτι τρεῖς στραῖσι διεπέρασαν τὸ κοσμοπολιτικὸν κρανίον του καὶ μία τὸν λαιμὸν του ἢ τὸν βροντοφανοῦντα ὑπὲρ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ λάρυγγά του!

Ὁ Φερρέρ ἐτουφεκίσθη καὶ ὁ τουφεκισμὸς του ἤκουσθη ἀλλοῦ εἰς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὡς τουφεκισμὸς αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς Συνειδήσεως, αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας τῶν σκέψεων καὶ ἰδεῶν, δι' ἣν ἄνθρωπος φεῖ! δυστυχῶς παλαίει ἡ Ἀνθρωπότης κατὰ τῶν θρησκῶν αὐτῆς τυράγγων μετὰ ἱστορικὴν

ἐξέλιξιν ὀλοκλήρων χιλιετηρίδων!

Ὁ Φερρέρ ἐτουφεκίσθη! ἀλλ' ἡ κεφαλὴ πλέον τοῦ Ἀλφόντου δὲν εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ· ἐβλήθη πλέον διὰ ἤλεκτρικῶν ἐγκεφαλικῶν πυροβολισμῶν καὶ σπασμωδικῶς ἀναμένεται τὸ τέλος αὐτῆς!

Ὁ Φερρέρ ἐτουφεκίσθη! ἀλλ' οἱ ἄλλοι Φερρέρ οἱ πρὸ τοῦ τουφεκισμοῦ του καὶ οἱ νῦν διὰ τοῦ τουφεκισμοῦ του μυριοπλάσιοι δημιουργηθέντες τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀλφόντου ἔβαλαν σὶὸ σημάδι!

Ὡ! πόσον εἶνε ἠδύς καὶ ὁ τραγικώτερος τῶν θανάτων ὑπὲρ τοιούτων ἰδεῶν, ὅταν μάλιστα προβλέπη ὁ θανατούμενος, ὅτι ἐκαταμμύρια ἐγκεφάλων καὶ καρδιῶν θὰ συνομώτῳτι πρὸς ἐκδίκητιν τοῦ ἀδίκως χυθέντος αἵματός του, τὸ ὅποιον ὡς Ἐριννὺς Θεὰ θὰ βογγᾶ μέχρις ἰκανοποιήσεως ἐξ ἐστεμμένων κεφαλῶν πολλαπλασίας!

Ψυχὴ! Φραγκίσκου τοῦ Φερρέρ ποῦ τώρα φτερουγίζεις, τώρα, ποῦ πρὸ ἐλευθερῶν τὸ Σύμπαν ἀγκυλιζίζεις, δὲν βλέπεις πλέον ἑξάτερῳ Ἀλφόντον καὶ τὸν Κλήρον ὡς ὄντα πλέον λείψανα γερόντων χρονολήρων; δὲν βλέπεις σκηπτρα, στέμματα αἷμα σταζόντων θρόνων ἐρείπια συστήματα τῶν ἀρχηγόνων χρόνων; δὲν βλέπεις ὄρια κρατῶν ἢ τὰς γραμμὰς συνόρων ἀποτελοῦντας σήμερον φρενολογίας ὄρον; Βλέπω τὴν Ἀνθρωπότητα βρώεω; νὰ κηθεύδη μετ' ὅπια λεγόμενα **Κατὰ Συνθήκην Ψεύδη!**

ΠΡΟΑΓΛΙΑ ΠΟΡΝΟΣΤΑΣΙΩΝ,

Μετὰ βχθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους προκατηρόντες τὴν ὁσημέραι ἐκπτώσιν τῶν ἄλλοτε ἀγνοτάτων οἰκογενειακῶν Ἑλληνικῶν ἡθῶν καὶ τὴν περιφρόνησιν τοῦ ἀνθρώπου τῆς **παρθενίας**, τοῦ εὐσεμοτάτου καὶ περικλληστάτου ἡθικοῦ ἀνθρώπου τοῦ θάλλοντος ἐν τῷ κήφῳ τῆς ζωῆς καὶ περικοσμοῦντος τὰς θελξιπικροὺς πρασιὰς αὐτοῦ, φεῖτομεν!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚὴ ΔΟΥΛΕΙΑ ΒΕΛΛΙΟΥΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚὴ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚὴ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓὴ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Σ.Φ.4.0013.410016

Από μυθικών χρόνων ή τιμή της παρθενίας θεωρείτο ύψηλοτάτη και παρ' ἄλλοις τοῖς ἔθνεσι καὶ αὐτοῖς ἔτι τοῖς ἀγρίοις ἐτύγγανε καὶ τυγγάνει ἰδιαιτέρας ὕλως λατρείας.

Παρὰ τοῖς ἐνδόξοις ἡμῶν προγόνοις ἡ θεὰ τῆς σοφίας Ἀθηνᾶ δὲν γεννᾶται διὰ σαρκενῆς μίξεως, ἀλλὰ περιλαμβάνει ἀναπαύει ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ πατρὸς ἀνδρῶν τε ὡς τὴν Τηλέμαχου, τῆς Τηλέμαχου, ἐξέρχεται ἐκ τοῦ κεντρικοῦ τοῦ ὑπερτάτου τῶν θεῶν, τοῦ Διὸς, ὡς ἐμβλημα τῆς ἀπείρου σοφίας καὶ ἡλικίας ἐν τῇ παρθενίᾳ.

Θρασεῖς θνητοὶ τυφλοῦνται ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Οὐρανίας Ἀρρεδίτης, διότι ἀπλῶς ἐτόλμησαν νὰ ἀτενίσωσι τὰ γυμνὰ αὐτῶν παρθενικὰ κάλλη ἐν ποταμοῖς λουόμενα.

Ὡς ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ Μυθολογία, οὕτω καὶ σύμπασαι αἱ τῶν λοιπῶν Ἑθῶν, ἔστω καὶ ἀγρίων, ἔχουσι παρεμφερῆ παραδείγματα.

Τέλος δὲ πάντων ἐπισημαίνεται ἡ ἀξία τῆς παρθενίας διὰ τῆς πρὸς τὴν ἄσπιλον κόρην τοῦ Ἰωκχαίου καὶ Ἀννης Ἀγγελικῆς προσήσεως ἢ διὰ τοῦ Εὐγγελισμοῦ τοῦ Θεοῦ Παρθένου πρὸς τὴν Μαριάμ διὰ τοῦ « χάρη κεχαριτωμένη Μαρία! »

Ὡ! τοῦ μυστηρίου τῆς διὰ παρθένου ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ! Ὡ! τοῦ τιμημάτος τῆς παρθενίας τὸ ἀπειρον! Ὡ τῆς ἀξίας τῆς παρθενικῆς ἀγνείας τὸ ὑπεράγγελον!

Καὶ τίς θὰ δυνήθῃ νὰ ἀπκηρῆσθῃ τοὺς πρὸς τὴν Περσίδα Μοῖραν οὐρανίους ὕμνους τῶν ἐκκλησιαστικῶν πατέρων καὶ ἀσματογράφων; καὶ τίς θὰ δυνήθῃ νὰ ἐκφράσῃ τὰ μυστηριώδη συνιστήματα τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐκφρασθῶσι δι' ἀσμάτων πιστῶν πρὸς τὴν Περσίδα χριστιανῶν, πρὸς τὴν Περσίδα, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσχηκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ὑψωθεῖσαν ὑπὲρ τὰ ἀγγελικὰ τάγματα σύμπαντα, τὴν χαριετιζομένην μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου διὰ τοῦ « Χάρη κεχαριτωμένη Μαρία », τὴν προσφωνομένην δὲ ὑπ' ἡμῶν διὰ τοῦ:

« Χάρη ὕψος; δυσανάστατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς, χάρη βῆθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. »

Καὶ τίς δύναται νὰ ἀτενίσωσι πνευματικῶς τὴν παρθενίαν τῆς Μαρίας καὶ νὰ μὴ τυφλωθῇ δικαιοδικῶς καὶ νὰ μὴ πάθῃ παράνοιαν, παραφροσύνην, ἔκστασιν φρενῶν;!

Καὶ ἐν τούτοις ἡ παρθενία, δι' ἧς καὶ μόνης ἐσώθη ἡ ἀνθρωπότης διὰ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ, καὶ ἐν τούτοις ἡ παρθενία, δι' ἣν διεξήχθησαν Μεσσηνιακοὶ καὶ Σαμνητικοὶ πόλεμοι, δι' ἧς καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγριοι αἰματηρὰς συμπλοκάς προκαλοῦσι, καὶ ἐν τούτοις ἡ παρθενία, πρὸς ἣν καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα ἔχουσι ποιᾶν τινὰ τιμὴν κατὰ περιαιματικὰς περὶ τῆς παρθενίας, καὶ ἐν τούτοις, ἐπικαλεσθῶμεν, ἡ παρθενία κινδυνεύει νὰ ἀπολέσῃ πικρῶς τὴν ἀξίαν καὶ τιμὴν αὐτῆς ὁσημέραι θεωρουμένη ὡς βλακίαν ἴσως, ἴσως, ὑπὸ πολλῶν ἀφροδῶν καὶ ὀφθαλμῶν ἀπαιδῶν τοῦ σημερινοῦ, οὐχὶ πολιτισμοῦ, καὶ οὐχὶ πολιτισμοῦ, ἀλλ' οὕτε βερβερισμοῦ, οὕτε κτηνητισμοῦ, ὡς προείπομεν, ἀλλὰ πῶς ἀνωτέρου τινος ὑπερκτηνητισμοῦ.

Καὶ ἰδοὺ μετὰ τὰ θεωρητικὰ τὰ πρακτικὰ. Πρὸ δεκαετίας σχεδὸν εἰσῆχθη εἰς πολλὰ καὶ διάφορα ἀνδρῆκα ῥοφίαι ἢ συνήθεια ἢ ζηνικὴ νὰ ἐργάζονται κοράσια, καὶ δὴ οὐχὶ εἰς ἰδιαιτέραν διαμεριστικὰ ἀφάνει, ὡς πικρῶς

ταχοῦ σχεδόν, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ καὶ προσήψει τῶν ῥοφείων, ὡς ἐμπορικῶν μαστροπικῶν μέσων τῶν ἐνδουμένων πολιτῶν.

Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ γυνὴ πρέπει νὰ μὴ ᾖνε τύραννος τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τοῦ πατρὸς νανκρίζουμένη μόνη τῆς εἰς τὴν ἀκαταπόδον πολυτρονίαν, γνωρίζομεν, ὅτι καὶ ἡ γυνὴ ἔχει ἰδιοφυῖας ἐργατικὰς, ὡς καὶ ὁ ἀνὴρ καὶ ὅτι σχεδὸν πᾶν ἀνδρῆκον ἐπάγγελμα δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ τρυφερωτέρου πῶς ἡμίσειας τοῦ ἀνδρὸς καὶ περὶ ἀειγμῆς ἐστῶσιν ἢ Ἀμερικὴ καὶ ἄλλα ἐν Εὐρώπῃ κρᾶτη προσηγμένα ἐν τῷ πολιτισμῷ.

Ἀλλ' ὅταν οὐχὶ μόνον, ὁ ἀδελφὸς ἢ ὁ πατὴρ δὲν ἀνακουφίζηται διὰ τῆς ἐργασίας τῆς ἀδελφῆς ἢ κόρης, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύῃ ἡ τιμὴ ἢ οἰκογενειακὴ αὐτῶν διὰ τῆς Α. ἢ Β. ἐργασίας τῆς ἀδελφῆς ἢ τῆς κόρης τῆς πτωχῆς, ἢ τῆς μόνῃ προῖξ τῶν πτωχῶν θηλέων, ἢ μόνῃ παραγορῆ τῶν πενήτων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, ἢ τῆς πολλακῆς προκαλεῖ καὶ ἐγκαλέματα φόνων ὑπὸ τῶν ἀτιμασθέντων καὶ φυλακῆς καὶ χρηματικὰς ποινὰς καὶ λαμοσύνης ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν Σατύρων περιστάσεων τὰ πρακτικὰ ἄλλα ἢ ὑπὲρ τῆς τιμῆς ὡς προκειμένου, τότε τί ποιητέον; δὲν πρέπει νὰ μὴ δίδωμεν τὰς θυγατέρας καὶ ἀδελφὰς ἡμῶν εἰς τὰ ῥοφίαι;

Ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ οἰκονομία ὑπαγορεύουσα αὐτὸ τοῦτο. Μία πτωχὴ ῥάπτρια ἐν ῥοφείῳ ἀνδρῆκῳ λαμβάνει 50, 100, 200 ἔστω λεπτὰ τὴν ἡμέραν ἐργαζομένη ἀπὸ χερσαυγῆς μέχρι μεσονυκτίου· μάλιστα!

Τώρα τί συμβαίνει δι' αὐτοῦ; καταστρέφονται αὐτὰ αὐτὰ αἱ ἐργάτριαι, αἵτινες ἄλλοτε ἐκέρδιζον 5 δραχμὰς τὴν ἡμέραν ῥάπτουσαι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν πρὸς πρὸς τόσον ἢ τόσον τὸ Α. ἢ Β. κρημάτιον τοῦ ἐνδύματος· λοιπὸν δὲν ἔτι προτιμότερον νὰ κερδίζωσι διπλοῦν καὶ τριπλοῦν καὶ πενταπλοῦν ποσὴν αἱ ἐργάτριαι ἀνεκμετάλλευτοι, ἐργαζόμεναι ὀλιγώτερον, ἀξιοληπέστερον ἐν τῷ οἴκῳ τῶν καὶ πρὸς πικρὸν ἀσφαλέστερον ὡς ἐκ τῶν μὴ τόσον συχνῶν ἐν τῷ οἴκῳ παγίδων τῆς τιμῆς τῶν χάρων τῆς μητρὸς, πατρὸς, ἀδελφῶν, γειτόνων, ἀπάντων ἐπιβλεπόντων ἐκουσίως καὶ τινῶν ἐμπικθῶς (καὶ ἰδοὺ τὸ πῶς ἂν τις ἀπ' ἐχθρῶν ὠφελεῖτο).

Δὲν εἶνε μυριάκις προτιμότερον νὰ φύγωσιν ὅλοι ἐκ τῶν ῥοφείων καὶ νὰ λαμβάνωσιν οἴκοι ἐργασίαν πρὸς ἐκτέλεσιν, ἀφοῦ ὑπὸ τῆς κοινωνικῆς ἀπάτης θεωρεῖται πᾶσα ἐργαζομένη εἰς πολλὰ ἀνδρῆκα ῥοφίαι ὡς ἀριστοῦχος τελειόφοιτος τοῦ προτύπου Ἠθικοῦ Διαφθοροῦ (τοῦ Ῥοφείου), μέλλουσα ὁσονούπω νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Ἀνώτερον Πλήρες Παρθενόφθορον καὶ τέλος πάντων εἰς τὸ Ἀνώτατον καὶ Πληρέστατον Πορνόκομετον;

Τὸ κατ' ἐμὲ κριτὴν θὰ προδύμων δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως νὰ εἰσαγάγω τὴν κόρην μου ἢ τὴν ἀδελφὴν μου εἰς τὸ πορνόστασιον ἢ διὰ πλῆθῶν ὁδῶν, διότι εἶνε τοῦτο ἀμάχητον παρθενικὸν μόνον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑποκριτικὸν ἢ βλακικόν, δὴ καὶ δὴ, διότι θὰ καταλογοισθῶ μὲν ὡς ἄτιμος διὰ τὴν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγὴν τῆς κόρης μου ἢ τῆς ἀδελφῆς μου εἰς τὸ πορνόκομετον, ἀλλὰ δὲν θὰ καταλογοισθῶ καὶ ὡς βλάκῃ ἢ ὑποκριτῆς προσποιούμενος, ὅτι δὲν γνωρίζω, ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ῥοφίαι—δι-αφθοροῦν· λοιπὸν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐκεῖ προ-

τιμητέα ἢ εἰσαγωγὴ, διότι τὸ γοργὸν καὶ χάρην ἔχει καὶ μὰς τιμὴ πρὸς θάβηρον θάβηρον.

Ὁ πεντηκοντάκορος Λαυρεντζίος.

« ΦΤΩΧΟΙ ΣΤΙΧΟΙ »

ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΡΑΜΕΝΑ « ΚΡΙΝΑ »

Γ'. ΣΟΝ ΕΤΤΟ.

'ΣΤΗΝ 'ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΤΟΥ « ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ »

ΕΜΠΡΟΣ! ΕΛΛΗΝΙΣΜΕ!

Ω ΕΛΛΑΣ! 'Στὸ Γολγοθᾶ! Σὲ θέλουν στυκυωμένη! Τοῦ κίκου! ζητιανεύεις! Οἱ μεγάλοι δὲν ἀκούει! Αὐτοὶ θέλουν τὴν 'Λευτεριά τῶν Λαῶν συλαθωμένη! 'Στὸ Γολγοθᾶ! 'Στ' ἀκάνθινο στεφάνι! δὲν πονοῦνε! 'Ελληνισμ' ἐμπρός! τὴν Ἀνάστασιν ἀπ' τὸ Στυκυρό σου μόνος θὰ φέρῃς! Μὴ προσμένῃς ξένους νὰ σὲ σώσουν. Νὰ! ποὺ σὲ προδώνουν, ὡς ὁ 'Ιουδας τὸ Χριστὸ σου· καὶ ἔ; τρῶνε τὸ αἷμα σου!... Βοήθειαν δὲν θὰ σοῦ δώσουν!...

ΕΜΠΡΟΣ! Οἱ μάρτυρες τοῦ Εἰκοσιῆ καὶ φρίκη μὲν μὲς εἶναι! Ὁ Πικριάρχης μὲ; εὐλογαί! Ὁ 'Ρήγας ψάλλει! Ὁ Γερμανὸς σημαία βραστάει!

« τῶν ἢ ἐπὶ τῆς! » Ὡ! καὶ! αὐτὸ θὰ φέρῃ τὴν νίκη! Ἡ δάφνης τῆς Ἑλλάδος νὰ θεογέψουν θέλουν αἷμα! Νὰ! αἷμα ἔχ' ἢ Ἐλευτεριά, γιὰ φέρεμα, γιὰ Στέμμα.

ΚΟΣΜΑΣ Α. ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΣ

Δημοδιδάσκαλος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΛΟΥΡΕΝΤΖΑΤΙΚΗ.

Συνεπεῖς πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν ἡμῶν, τὴν δοθεῖσαν πρὸς τὸν κ. Λουρεντζάτον κατὰ τὸ προηγουμένον φύλλον μας περὶ διαρκῶς ἐρ' ὅρου ζωῆς μου ἢ ζωῆς τοῦ ἐλέγγου του, ἐρχόμεθα ἤδη νὰ ὑπεθυμίσωμεν πρὸς τὸν κ. γυμνασιάρχην διάφορα φιλολογικὰ πρᾶγματα ἀφορῶντα τὴν χρυσορρήμονα γλωσσάν του καὶ τοὺς εὐγενεῖς τρόπους του καὶ νομίζομεν χρεὸς ἡμῶν ἀπαραίτητον ὡς δημοσιογράφων καταγγελλομένων ἐν τῇ ἐνακτῇ-σει τῶν μόνων ἡμῶν ἐλεγκτικῶν καθηκόντων νὰ βαρύνω-μεν συχνῶς τοὺς ἀναγνώσττας ἡμῶν διὰ Λουρεντζατι-κῶν ἀρθρῶν, ἀφοῦ ἐκ τῶν διδασκάλων πρωτίστως ἐξαρ-τάται ἡ μέλλουσα ἀναγέννησις τοῦ ἔθνους καὶ ἀφοῦ οἱ μὲν γονεῖς δίδουσιν ἡμῖν τὸ ζῆν, οἱ δὲ διδάσκαλοι τὸ εὖ ζῆν, ὡς πρὸ πάντων ὁ γυμνασιάρχης Λουρεντζάτος!

Ἄγνοεῖς ἄρα γε, ὦ φιλόλογε, ὅτι ἡ κωμωδία ἐπλά-σθη διὰ τὰ πρῶτὰ θεῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ ὅτι ὁ Ἀρι-στοφάνης κατεβίβαζεν ἐξ οὐρανῶν καὶ ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ αὐτοὺς τοὺς 12 μεγάλους Ὀλυμπίους Θεοὺς; ἀγνοεῖς ἄρα γε, ὅτι ἡ γελοιογραφία, ἥτε λογο-τεχνικὴ καὶ ἡ ζωγραφικὴ θὰ ὑφίσταται ἐν τῷ κόσμῳ, ἐρ' ὅσον ὑπάρχουσι πρόσωπα, ὅσον τὸ τοῦ ἀγγελικοῦ τὴν τε ψυχὴν καὶ τὴν μορφήν Παναγῆ Λουρεντζάτου; ἀγνοεῖς ἄρα γε, ὅτι θὰ ὑφίσταται ῥυπαρογραφία, ἐρ' ὅ-

σον αὐτὴ δὲν εἶνε αὐτοδημιουργία τῶν γραφόντων, ἀλλ' ἀπλοῦν μίμημα ληρθὲν ἐκ τῶν ἀθυροστομῶν γυ-μνασιάρχων Λουρεντζάτων, πρὸς ἐλεγχον δ' αὐτῶν γρα-φῶν καὶ πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν τείνον; ἀγνοεῖς λοιπὸν σὺ ὁ διδάσκαλος τοῦ νέου Ἰσραὴλ τοῦτα; τί λοιπὸν γνωρίζεις;

Ἄγνοεῖ ἄρα γε ὁ κ. Λουρεντζάτος ὁ μόνος, ὡς φαί-νεται, παιδαγωγικὸς, ὅτι « φιλεῖ τὸ ἀρχόμενον ἐξουσι-οῦσθαι τοῖς ἀρχουσι; » καὶ ὅτι « ἀνάγκη οὕτως διαβαί-νειν τὸν τῶν διδασκόντων τρόπον τοῖς διδασκόμενοις; », ἀγνοεῖ, ἐρωτῶμεν τὰ κλασικὰ ταῦτα τῆς φιλολογίας καὶ θεολογίας ῥητὰ; ἀγνοεῖ ἄρα γε, ὅτι ὁ λόγος εἶνε σκιά τοῦ ἔργου καὶ ὅτι χιλιάς ῥητῶν σοφῶν μαρτυρεῖ τοῦτο, ὅτι ὁ βάρβαρος καὶ χαμερπῆς ἐν τοῖς λόγοις εἶνε καὶ ὁμοῖος ἐν τοῖς ἔργοις; καὶ ὅτι εἰς τὰς τρυφεράς μιμητι-κωτάτας μαθητικὰς ὑπάρξεις γίνεσθαι κατὰ χιλιάδα ῥητῶν « διδάσκαλος π' ὠδίδακτε καὶ νόμον δὲν ἐκράτει; »

Ἄλλ' ἴσως ὁ κ. Γυμνασιάρχης μὴ τυφλάσθῃ περὶ τὰ μικρὰ ταῦτα, ἀλλὰ περὶ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐρευ-ναν τοῦ ἐπωνύμου του πρὸς ἀνακάλυψιν ἱστορικοῦ τινοῦ τίτλου ὑπὸ τῆς ἐξηγημένης ἐκ μεγαλείου φαντασίας του, ἴσως ἀγνοεῖ πάντα ταῦτα καὶ ἀνευρεῖ μόνον ὡς ὄρθον, ὅ-τι τὸ Λουρεντζάτος δὲν νὰ γράφῃται διὰ τοῦ Ω μεγά-λου, ἴσως, ἴσως ὡς ἐμφαινόντος μέγαν ἄνδρα, ἢ ἴσως ἴσως ὡς μόνον τοῦτο τοῦ Ω μεγάλου ἀνακαλυφθέντος ὑπὸ τοῦ μεγαλειωμανοῦς Γυμνασιάρχου ἐν τοῖς σκοπι-σμένοις ἐγγράφοις τοῦ Ἐπωνυμικοῦ Κεφαλληνικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ.

Ταῦτα πάντα ἤτάν πῶς συγκεκαλυμμένα· « ἀλλ' οὐδὲν συγκεκαλυμμένον ἔστιν, ὃ οὐκ ἀπακαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται. Ἄνω ὦν, ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ (= γυμνασιακῇ ἔδρᾳ) εἶπατε, ἐν τῷ φωτί (= ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ) ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐδὲν ἐλαλήτατε ἐν τοῖς ταμείοις (= ἐν τῇ γυμνασιακῇ αἰθούσῃ πρὸς τοὺς φεῦ! μαθητὰς σου) κηρυχθήσε-ται ἐπὶ τῶν δωματίων (= ἐνώπιον τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐν Δικαστηρίῳ μεγάλου Ἀκροατηρίου παρορησία). Ματθ. οὐ δύναμαι ἐγὼ γράφειν ἀπ' ἑμαντοῦ οὐδὲν· ἀλλ' ὡς ἀκούω γράζω καὶ ἡ γραφὴ ἢ ἐμὴ δικαία ἔστιν· ὅτι οὐ γράζω τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῶν μαρτυ-ρησάντων μοι φωνογράφων καὶ τηλεφώνων.

« Ἐργόματα τῆς πολιτικῆς τοῦ Θεοῦ ἀτελεύτητα δημοσιεύονται ἐν τῷ ἀγγλικῷ τύπῳ, ἐπιμελεῖς τοῦ ἀβλικό-θεστοκικοῦ Ρωμάνου, πρὸς ὑπονόμισον τοῦ ἔργου τῆς ἐθνικῆς ἀναβιώσεως. Διὰ πάντα ταῦτα πρωτίστως εὐθιγέσθαι ἢ κυβερνήσις τῆς 1ῆς Αὐγούστου, κατ' ἄλλοκλητικὴν ἐπιλα-θουμένη τῆς ἐπαναστατικῆς καταγωγῆς τῆς, Ἄλλ' ἐπιτρέ-πήτω ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀνεύ-θυνος καὶ ὁ « Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος », ὅστις δὲν ἀνέγρα-ψεν ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὄρων, τὴν ἀπε-λευθέρωσιν τῆς εἰσπρατικῆς πολιτικῆς ἐκ τῶν ἀβλικῶν δε-σμῶν, διότι ἡ πικρὴ τῶν ἀρχῶν πρᾶξιποθνηστικῶν στρατοῦ εἶναι ἀνεπικρὴ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν πε-

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

γάμτος, ἐφ' ὅσον τὰ ἔργα τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ ἐρυθρίζον-
ται ὑπὸ ἀντεθνικῆς πολιτικῆς ».

« Ριζοσπάτης » 2 Ὀκτωβρίου 1909.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ.

ΕΛΕΓΧΟ—ΒΟΥΛΙΑΙ.

Ἀπαιτῆται ὁ φιλαλήθης τοῦ ὑπ' ἀριθ. 549 Ζιζκνί-
ου, ὅτι ἡ κκυβουλία ὄθησε τὰς στήλας ἐφημερίδων τινῶν
νὰ γράψωσι περὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ θεῖου κηρύγματος, ἐκ-
τός ἐάν ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν ἀνεστράφησαν οἱ ὄροι καὶ ὠνομά-
σθη ἡδὴ κκυβουλία ἢ Ἄληθεια, ὡς συνηθέστατα περ'
ἐκφύλοις συμβαίνει

Γράφων ὁ φιλαλήθης ἔν τῷ εἰρημένῳ φύλλῳ τοῦ
« Ζιζκνίου », ὅτι τὸ **πρῶτον ἦδη** ! διὰ τοῦ κ. Λάμπρα ἐ-
γνώρισεν ἡ Κερκλληνία θεῖον κήρυγμα καὶ ὅτι οἱ ἱεροὶ ναοὶ
τοῦ Ἀργουστολίου, τῶν χωρίων καὶ τῆς Πάλλης ἀντηχοῦσιν
εἰσέτι ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ διωρισμένου ἱεροκήρυκος,
δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐψεύθη ὡς **φιλαλήθης** !,
οὐδ' ὅτι ἠσέθησεν εἰς τὴν μνήμην ἐκείνων, πρὸ τῶν ὁποίων
ὀφείλει πᾶς τις νὰ κλίνη γόνυ μετ' εὐλαβείας, — ταῦτα ἀ-
φίεμεν εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ — ἀλλ' ἐπι-
μένομεν, ὅτι ἀσφκλῶς ἢ ἐπλκνήθη ἐκλαβὼν ὡς θεῖον κή-
ρυγμα τὰς εὐτραπέλους του οὐιλίας, τὰς συγὰς καὶ πυκνὰς,
τὰς γενομένας τακτικώτατα κατὰ τὰς θερινὰς ἐσπέρας
μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἐκ τῶν ὁποίων πράγματι εἰσέτι
ἀντηχεῖ ἡ Ἠλατεία τῆς Ἐνώσεως, ἢ ἀνήκει εἰς τὴν Χο-
ρεΐαν ἐκείνων, οἵτινες συμφέρον ἔχουσι νὰ κρατῶσι τὸν
Ἐπίσκοπον ἐν ἀγνοίᾳ τῶν συμβαινόντων, ὅπερ εἶνε ἢ ἐπι-
πλαθεστάτη ὑπερσία, ἣν τῷ παρέχουσι.

Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ἀδιαφιλονείκητον τῆς ἀληθείας τῶν
ὄσων ἐγράφθησαν καὶ θὰ γραφῶσι παρκαλοῦμεν τὸν μὲν **φι-
λαλήθη** νὰ διαψεύσῃ τὰ κκυβουλα φύλλα κληρονομητι-
κῶς διὰ γεγονότων, τὴν δὲ ἱεροκήρυκα νὰ μὴ ἀρεσθῆ εἰς
τὰς ἀνυποστάτους ἀριστολογίας τοῦ ἀνκλαβόντος ἀτυγῆ
ὑπεράσπισιν, **ἀλλὰ νὰ δηλώσῃ** αὐτὸς οὗτος κατὰ τὸ
διάστημα τῶν μηνῶν Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου εἰς
ποίους ναοὺς καὶ κατὰ **ποίας** Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐκή-
ρυξεν ἐν Ἀργουστολίῳ, ἐν ταῖς χωρίοις καὶ ἐν τῇ Πάλλῃ
καὶ **ποσάκις** ἐκ τοῦ νόμου ἧτο ὑπόχρεως νὰ κηρύξῃ καὶ
αὐτῶ οὐδὲν τῷ ἱεροκήρυκι τότε δεῖ συνηγῶρου **Φιλαλή-
θους** καὶ μαρτύρων, **Ἰδοῦ γὰρ ἢ Ῥόδος, ἰδοῦ καὶ
τὸ πῆδημα.**

Λοιπὸν καλὸ μέτρομα ἀπαιτοῦμεν καὶ ἓνα καὶ ἓνα
κάνει δύο.

Τὰ φύλλα δὲ τὰ κκυβουλα, πέποιθα τότε, ὅτι ἀνευ
φίθου καὶ ἀνευ πάθους δὲν θὰ ἔχωσι πλέον τάσιν πρὸς τὸ
κκυλογεῖν, ὅπερ μέχρις ἀριθμήσεως τῶν κηρυγμάτων τοῦ
κ. Λάμπρα λέγεται **ἐλέγχειν.**

Φρονοῦμεν διὰ ταῦτα, ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, δι'
ἣν ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐγρά-
ψαμεν, ὀφείλει ἢ νὰ ἐξαγάγῃ ἡμᾶς τῆς Πλάνης ἢ λάβῃ τὰ
ἐπιβλαβήμενα μέτρα, διότι δὲν θὰ πύσωσι τὰ φύλλα ἀ-
κκυλοῦντα τὸ ζήτημα τῆς δράσεως τοῦ ἱεροκήρυκος κατὰ
τὴν ἀναφερομένην τριμηνίαν, ὡς καὶ πᾶσαν ἕλλην εἰς τὸ
μέλλον ὑψώσῃ ἔλλειψιν αὐτοῦ.

ΑΣΥΓΓΝΩΣΤΟΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ.

Ἢ « Πανελληνίος Ἐργατικὴ Ἐνωσις » ἐν ταῖς 6
ἄρθροις τοῦ ψηφίσματος αὐτῆς ἐπὶ τῷ τουφεκιτικῷ τοῦ
σοσιαλιστοῦ Φερρέρ ἔχει καὶ τούτο τὸ ἄρθρον ὡς 4ον.

« 4) Παρκαλλεῖ τὸν κ. Δήμαρχον τῆς πόλεως τῶν Ἀ-
θηνῶν, ἣτις ὑπῆρξεν ἢ καί τις τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν, ὅ-
πως εἰς ἐνδειξιν συμπαθείας πρὸς τὰς φιλελευθέρους ἐκπο-
λιστικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀδίκως τουφεκισθέντος καὶ εἰς ἀνάμνη-
σιν τούτου ὀνομάσῃ μίαν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως « Ὀδὸς
Φερρέρ ».

Καὶ νῦν ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης δικαμρτοῦμεθα καὶ
ἡμεῖς ἐντόμως δι' ἀσύγνωστον παράληψιν ἢ παράβασιν κκ-
θήκοντος εὐγνωμοσύνης.

Οἱ διερχόμενοι τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως μετ' ἀπορίης των
παρκατηροῦσιν, ὅτι παρλείθη νὰ σημειωθῇ ὄνομα Ἰερὸν,
ὄνομα μεγάλου πκτριώτου, τοῦ πρωκθλητοῦ τῆς Ἐνώσεως
Γερασίμου Λειβαδᾶ, τοῦ Πατριάρχου τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ,
καὶ τοῦ θυσιάσαντος πλουσίαν περιουσίαν ὑπὲρ τῆς Ἐνώ-
σεως. Ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τις τὸν ἐπιτάγιον λόγον τοῦ
ποιητοῦ Χαραλάμπους Ἀννίνου, ἐκείνου τοῦ μκκακροῦ Γε-
ρασίμου Μουσοῦρη καὶ τοῦ δικηγόρου Διονυσίου Ν. Σπινέ-
λη, τὴν βιογραφίαν, ἣν περιέγραψεν ὁ φιλόσοφος Θεόδωρος
Κροῦσος καὶ ἦνπερ ἐξηκολούθησεν ὁ εὐπαίδευτος Ἠκῦλος
Γρατσιάτος διὰ νὰ ἐννοήσῃ ποῖος ὑπῆρξεν ὁ Γεράσιμος Λει-
βαδᾶς, ὁ δικνύσας χάριν τῆς πατρίδος του ἐν ταῖς φρουρί-
οις καὶ φυλακῆς καὶ ἐξορίαις τὸν βίον του καὶ τὸν ὁποῖον
πρωκθλητὴν ἀνεγνώρισεν ἡ Ἐλληνικὴ Βουλὴ καὶ ὁ Παρ-
ναστός ἐπὶ τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τῆς Ἐνώσεως.

Ἢ ἔλλειψις αὕτη ἢ ἀσύγνωστος, ἢ ἔλλειψις, λέγω,
αὕτη ὑπὸ τίνος προῆλθεν; ὑπὸ τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς
ἢ ὑπὸ τοῦ κ. Δήμαρχου; ἀλλ' εἶναι δυνατόν νὰ πιστεῦ-
σωμεν, ὅτι ἢ ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆ ἀγνοεῖ τὴν ἔνδοξον ἱστο-
ρίαν τῆς πατρίδος τῆς ἢ ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἐδείχθη ἀγνώ-
μων πρὸς τὸν ἐλευθερωτὴν τῆς πατρίδος καὶ πρὸς τὸν θυ-
σιάσαντα πλουσίαν περιουσίαν καὶ κκαταλιπόντα ἐν ἄρκῃ
πενίᾳ θήλας καὶ ἄρρενα τέκνα;

Ἰδε καὶ « Ἀνάστασιν » Μαρίνου Ἀντύπα ἀριθ. 22 σελ.
4 στήλη 1—2.

ΣΥΛΛΑΓΗΤΗΡΙΟΝ.

Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὸν αὐλὶς σπαραξικαρδίως
δοκιμασθέντα φαρμακέμπορον κ. Λουκᾶν Βαλσαμάκηγ
ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλεστάτης αὐτοῦ μητρὸς Ἀ-
θηνᾶς μόλις μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας ἀπὸ τοῦ προωροτά-
του θανάτου τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ μακαρίτου
Εὐαγγελينوῦ

Τὸ ἐξύτατον καὶ αἰχμηρότατον δρέπανον τοῦ Χά-
ρωνος φεῦ! οὕτως ἀλλεπάλληλον θερίζον ὀρίμους καὶ
ἀώρους ὑπάρχεις ἀδιακρίτως, μόνον ἢ Χριστιανικὴ πίστις,
μόνον ἢ ἀκράδαντος περὶ ἀθανασίας ἰδέα τῆς ὑψίστης
Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς θειοτάτης Χριστιανικῆς
θρησκείας τελείως ἀμβλύει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ